

b) Przewidując możliwość automatycznego doręczenia nakazu opuszczenia terytorium obywatelom Unii, którzy nie przedłożyli w wyznaczonym terminie dokumentów wymaganych do uzyskania zezwolenia na pobyt, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 2 dyrektywy 90/364, art. 4 dyrektywy 68/360, art. 4 dyrektywy 73/148, art. 2 dyrektywy 93/96 oraz art. 2 dyrektywy 90/365.

- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa koszty własne.

(¹) Dz.U. C 275 z 15.11.2003.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 2 maja 2006 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-436/03) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 1435/2003 — Spółdzielnia europejska (SCE) — Wybór podstawy prawnej — Artykuł 95 WE — Artykuł 308 WE)

(2006/C 143/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski [Przedstawiciele: R. Passos, E. Waldherr i J. Rufas Quintana]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej [Przedstawiciele: J. P. Jacqué i M.C. Giorgi Fort, pełnomocnicy]

Interwenienci wspierający wnioski strony skarżącej: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: C. Schmidt i J. F. Pasquier, pełnomocnicy]

Interwenienci wspierający wnioski strony pozwanej: Królestwo Hiszpanii [Przedstawiciel: E. Braquehais Cones, pełnomocnik]; Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej [Przedstawiciele: R. Caudwell, pełnomocnik, lord P. Goldsmith i N. Paines, QC]

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1435/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie statutu spółdzielni europejskiej (SCE) (Dz.U. L 207, str. 1)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Hiszpanii, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą własne koszty

(¹) Dz.U. C 289 z 29.11.2003.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 30 marca 2006 r. (wniosek Corte d'appello di Milano o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) — Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti Srl przeciwko Giuseppe Calafioriemu

(Sprawa C-451/03) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Swobodne świadczenie usług — Reguły konkurencji odnoszących się do przedsiębiorstw — Pomoc państwa — Centra obsługi podatkowej — Prowadzenie niektórych rodzajów działalności polegających na doradztwie i obsłudze podatkowej — Wyłączne prawo — Wynagrodzenie za prowadzenie tej działalności)

(2006/C 143/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte d'appello di Milano

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti Srl

Strona pozwana: Giuseppe Calafiori

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte d'appello di Milano — Wykładnia art. 4, 10, 43, 48, 49, 82, 86, 87 i 98 WE — Zgodność z prawem wspólnotowym przepisów krajowych dotyczących zeznań o przychodach, przyznających centrom obsługi podatkowej wyłączne uprawnienie do prowadzenia niektórych rodzajów działalności polegających na doradztwie i obsłudze przedsiębiorstw i ich pracowników

Sentencja

- 1) Artykuły 43 WE i 49 WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one w sprzeczności z przepisami krajowymi takimi jak będące przedmiotem zawisłego przed sądem krajowym sporu, które zastrzegają centrom obsługi podatkowej wyłączne prawo do prowadzenia niektórych rodzajów działalności polegających na doradztwie i obsłudze podatkowej.
- 2) Artykuł 87 ust. 1 WE należy interpretować w ten sposób, że środek, poprzez który Państwo Członkowskie ustanawia wypłatę z budżetu państwa rekompensaty dla pewnych przedsiębiorstw, na których spoczywa obowiązek obsługi podatników, w zakresie, w jakim dotyczy on przygotowania i przesłania zeznania podatkowego organom podatkowym, winien zostać uznany za pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE ze względu na to, że:
- poziom rekompensaty przekracza kwotę niezbędną do pokrycia całości lub części kosztów poniesionych celem wykonania zobowiązań z tytułu świadczenia usług publicznych, przy uwzględnieniu związanych z nimi przychodów oraz racjonalnej korzyści z tytułu wypełniania tych zobowiązań, oraz
 - rekompensata nie została określona na podstawie analizy kosztów, jakie przeciętne przedsiębiorstwo, prawidłowo zarządzane i odpowiednio wyposażone w środki umożliwiające świadczenie żądanych usług publicznych, poniosłoby na wykonanie takich zobowiązań, przy uwzględnieniu związanych z nimi kosztów oraz racjonalnego zysku osiąganego przy wypełnianiu tych zobowiązań.

(¹) Dz.U. C 7 z 10.01.2004

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 kwietnia 2006 r. — General Motors BV (dawniej General Motors Nederland BV i Opel Nederland BV) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-551/03 P) (¹)

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Artykuł 81 WE — Rozporządzenia (EWG) nr 123/85 i (WE) nr 1475/95 — Dystrybucja pojazdów silnikowych marki Opel — Podział rynku — Ograniczenia wywozu — Restrykcyjny system premii — Grzywna — Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien)

(2006/C 143/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: General Motors BV (dawniej General Motors Nederland BV i Opel Nederland BV)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich [Przedstawiciele: W. Mölls i A. Whelan, pełnomocnicy, wspierani przez J. Flynnna]

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 21 października 2003 r. w sprawie T-368/00 General Motors Nederland i Opel Nederland przeciwko Komisji — Częściowa nieważność decyzji Komisji C(2000)2707 z dnia 20 września 2000 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/36.356 — Opel) i obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) General Motors BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 71 z 20.3.2004

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 marca 2006 r. w sprawie Królestwo Hiszpanii przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-36/04) (¹)

(Rozporządzenie(WE) nr 1954/2003 — Artykuły 3, 4 i 6 — Zarządzanie nakładem połowowym — Obszary i zasoby połowowe Wspólnoty — Akt dotyczący warunków przystąpienia Królestwa Hiszpanii i Republiki Portugalskiej oraz dostosowań w traktatach — Nierozłączność — Niedopuszczalność)

(2006/C 143/11)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii [przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej [przedstawiciele: J. Monteiro i F. Florindo Gijón, pełnomocnicy]

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich [przedstawiciele: T. van Rijna i S. Pardo Quintillán, pełnomocnicy]